

bellare. *uerb. intr.* ETYM bellum. DLAT bellator; bellax; antebellare, debellare, rebellare. [FREQ media 300 ^{indicia} 23 /d.c.m. 220-130 PACUV] *uocabulum scriptis litterariis omne genus praecipue narratiuis aptum; usibus maxime mediis, item doctis optime exsistit, paulisper quotidianis; pro rata parte magis uersu quam prosa; i. e. uocabulum plane Romanum omnibus cognitum et usitatum.*

VARIATIO		indicia	p ^{/d.c.m. subc.}
OPERUM	exponendo	19	7,5
	narrando	235	46
	argumentalis	38	8,1
	dramatica	1	2,3
	lyrica	5	23
	satirica	2	11
DIACHRONICA	I aec.	68	25
	I-II ec.	90	24
	III-V ec.	142	23
DIAPHASICA	quotidiana	3	17
	media	211	19
	docta	86	41
DIASTRATICA	litteraria	287	27
	technica	13	5,4
MODUS	prosa	232	20
	uersu	68	38

¶ ^{dat., cum + abl.} *uocabulum ratum sensum per omne tempus praebens, quod commune cum etymo suo est, i. e. bellum facere* • *el significado se mantiene inalterable a lo largo de su historia, y muy de acuerdo con su étimo, 'luchar' o 'guerrear'* ^{con, contra} [TROP pugnare SIM ^{doctum} belligerare] 220-130 PACUV Trag 168. Quod ego in acie celebra obiectans uitam bellando aptus sum. 45-44 CIC Cato 5. Quid est enim aliud Gigantum modo bellare cum dis nisi naturae repugnare? 105-110 TAC Hist 1.1. postquam bellatum apud Actium. 404 SUL SEV Chron 1.45.5. aduersum Syros iunctis uiribus bellatum. GLOSS 4.26.12. bellantes dimicantes. 4.585.38. expugnantes.